

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 26. februārī iesniedza Bundesarbeitsgericht
(Vācija) – LB/TO**

(Lieta C-120/21)

(2021/C 182/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: LB

Atbildētāja: TO

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem ⁽¹⁾ 7. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkts nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir paredzēts BGB 194. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 195. pantu, atbilstoši kuram tiesībām uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu piemēro parasto trīs gadu noilguma termiņu, kura tecējums BGB 199. panta 1. punktā minēto nosacījumu gadījumā sākas, noslēdzoties gadam, par kuru tiek piešķirts atvaļinājums, ja darba devējs ar atbilstošu uzaicinājumu un informēšanu faktiski nav nodrošinājis iespēju darba ņēmējam īstenot savas tiesības uz atvaļinājumu?

⁽¹⁾ OV 2003, L 299, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 26. februārī iesniedza Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – Get Fresh Cosmetics Limited/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Lieta C-122/21)

(2021/C 182/54)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Get Fresh Cosmetics Limited

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 87/357/EEK⁽¹⁾ (1987. gada 25. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz izstrādājumiem, kuri to maldinošā izskata dēļ apdraud patērētāju veselību vai drošību, 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to šā panta 1. punktā minētie izstrādājumi ir definēti kā izstrādājumi, kuri nav pārtikas produkti, bet kuru forma, smarža, krāsa, izskats, iepakojums, marķējums, tilpums vai izmēri var vadināt patērētājus, jo īpaši bērnus, uzskatīt tos par pārtikas produktiem un tāpēc ņemt tos mutē, sūkt vai norīt, kas varētu būt bīstami, jo – kā liecina objektīvi un pamatoti dati – tie var izraisīt, piemēram, nosmakšanu, saindēšanos vai gremošanas trakta perforāciju vai aizsprostošanos?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai pierādīšanas pienākums ir dalībvalsts kompetentajai uzraudzības iestādei?

⁽¹⁾ OV 1987, L 192, 49. lpp., īpašais izdevums latviešu valodā: 13. nodaļa 8. sējums 283. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 26. februārī Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2020. gada 16. decembra spriedumu lietā T-541/18, Changmao Biochemical Engineering/Komisija

(Lieta C-123/21 P)

(2021/C 182/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (pārstāvji: K. Adamantopoulos, dikigoros, un P. Billiet, advocaat)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA un Caviro Distillerie Srl

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2020. gada 16. decembra spriedumu lietā T-541/18;
- apmierināt prasījumus, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegusi savā Vispārējā tiesā celtajā prasībā, un atcelt apstrīdēto regulu⁽¹⁾, ciktāl tā attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju atbilstoši Tiesas Statūtu 61. pantam, vai, pakārtoti, pilnībā, un
- piespriest atbildētājām un personām, kas iestājušās tiesvedībā Vispārējā tiesā, atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus šajā apelācijā, kā arī tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-541/18; vai
- pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par jebkuru citu no apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatiem, kas ir attaisnojami ar tiesvedības stadiju; un
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats: Pārsūdzētā sprieduma 64., 65. un 74. punktā esot pieļauta tiesību kļūda, uzskatot, ka ES aktu, kas pieņemti atbilstoši Pamatregulas⁽²⁾ 2. panta 7. punktam, tiesiskumu nevar pārskatīt saskaņā ar Protokolu par Ķīnas Tautas Republikas pievienošanos PTO (turpmāk tekstā – “Pievienošanās protokols”). Pakārtoti, pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, jo nav atzīts, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkts ir izņēmums no Pamatregulas 2. panta 1. – 6. punkta, ko var konkrēti piemērot tikai importam no Ķīnas uz ES saskaņā ar Pievienošanās protokola 15. panta a) punkta ii) apakšpunkta un d) punkta normām tik ilgi, kamēr tās ir spēkā. Komisija esot pieļāvusi kļūdu gan atbilstoši ES tiesībām, gan PTO tiesībām, izmantojot Argentīnu par analogo valsti apelācijas sūdzības iesniedzējas gadījumā. Šīs pieejas rezultātā Komisija esot nonākusi pie secinājuma par ļoti augstu apelācijas sūdzības iesniedzējas dempinga starpību, bet tādas nebūtu bijis vispār, ja Komisija savukārt būtu piemērojusi apelācijas sūdzības iesniedzējai Pamatregulas 2. panta 1.– 6. punktu.